

„SUCCULENTA”

MAANDBLAD VAN DE NEDERL-VEREENIGING VAN VETPLANTENVERZAMELAARS
OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINK. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMA. Prof. A. M. SPRENGER. <hr/> Girorekening No. 133550 - ROTTERDAM.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.
---	---	--

Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, *Voorzitter*, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, *Secretaresse*, Terborg; J. M. VAN DEN HOUTEN, *Penningmeester*, Rotterdam, Mathenesserlaan 364; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; Prof. A. M. SPRENGER, Wageningen, Hoogstraat 4.

DE IJDELTUIT ONDER DE SUCCULENTEN.

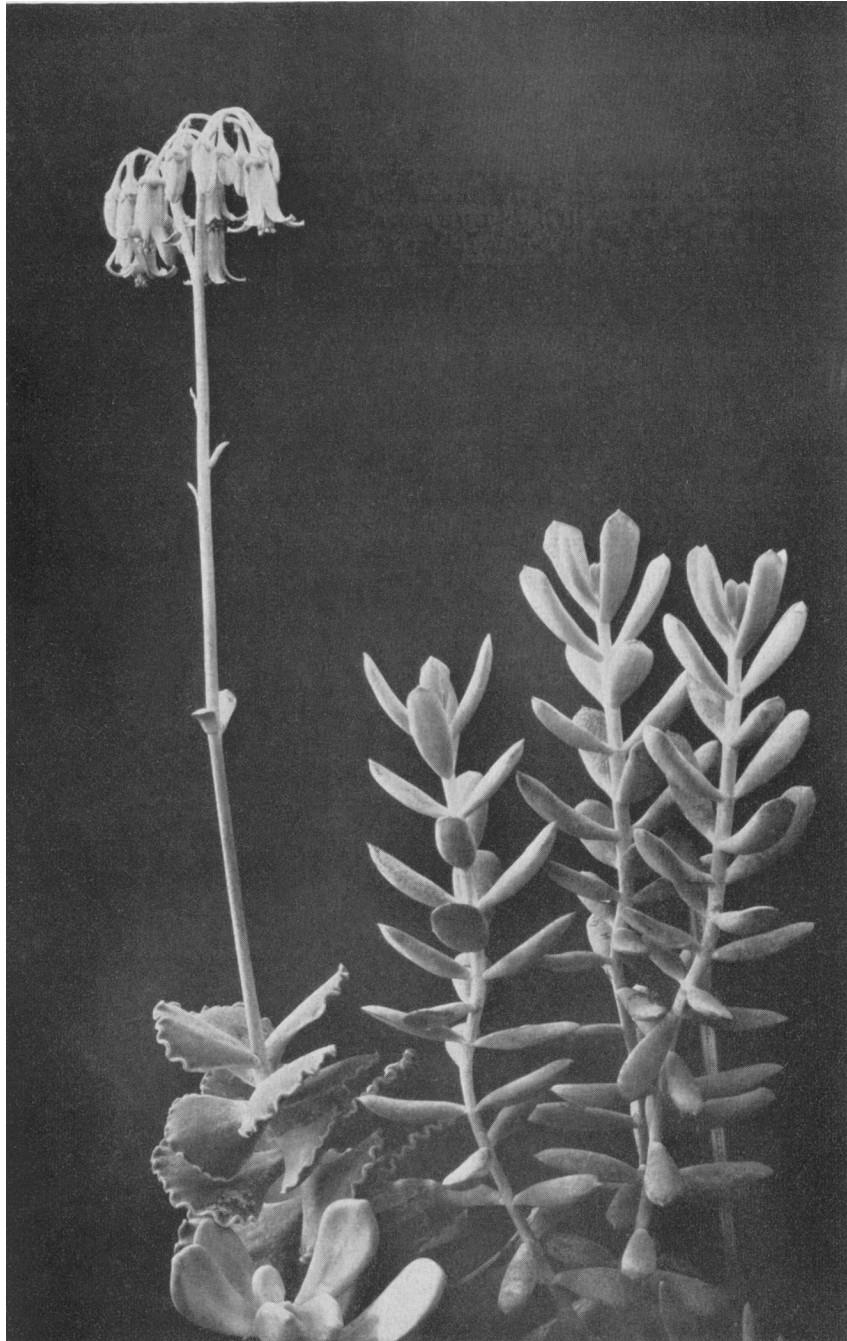
(Cotyledon undulata Haw.)

Reeds dikwijls werd de vraag tot mij gericht, wat ik toch aan die planten zie - die onzichtbaar langzaam groeien, die nooit of bijna nooit bloeien, enz. - en steeds antwoord ik, dat het de band is tusschen de plant en den kweker, zijn visie, zijn associaties, die een plant interessant, en dus mooi in zijn oogen maken.

Het is mij wel overkomen, dat ik jaren lang een plant verwaarloosde, elk hoekje, elke behandeling was goed genoeg voor haar, totdat op eens, door het relaas van hoe en waar zij gevonden werd, door met haar verdere eigenaardigheden bekend te raken, de plant in mijn oogen interessant werd, en dus belangrijker en precieuzer. Zij kreeg dan in eens een betere plaats en betere verzorging, met het gevolg, dat zij zeer spoedig toonde wat zij „doen kon”, groeide of bloeide, en, voor een korten tijd, een eerste plaats in mijn collectie bekleedde.

Ik ben overtuigd, dat ieder, die een collectie Succulenten bezit, beslist „favorieten”, gunstelingen, daaronder heeft; planten, waarvoor allereerst gezorgd wordt, die de mooiste plaats krijgen, enz.

In mijn collectie is dit in de laatste jaren ongetwijfeld met mijn Cotyledon het geval geweest. Doordat zij de meest opvallende plaats in een rotspartij had, riep iedere bezoeker onmiddellijk uit: „Wat een prachtige plant”, enz. en ik zette uiteen, dat ik haar den bijnaam van „Ijdelruit” gegeven had, omdat zij haar bladen gekruld of liever „geplisseerd” had en omdat zij bovendien veel poeder gebruikte!

Cotyledon undulata Haw.

Werkelijk, onze Undulata is een sieraad voor elke verzameling, hoe uitgebreid deze ook is. Zoodra ik de prachtige foto in het boek van Maasz, „die Schönheit unsere Kakteen” gezien had, besloot ik, het koste wat het wilde, aan zoo'n plant te komen; reeds kort daarna kreeg ik de gelegenheid een gestekt exemplaar met ongeveer 4 bladen, van de fa. Th. Jansen in den Haag over te nemen tegen afgifte mijnerzijds van een paar overigens waardelooze munten.

Dit is nu ongeveer drie jaar geleden. Sedert dien maakte de plant steeds nieuwe bladen. Twee jaar geleden werd zij, toen de kas als rotspartij ingericht werd, in den vollen grond geplant, waarna de plant nog sneller ging groeien, hetgeen te zien is aan den grooteren afstand tusschen de bladparen.

Verbeeld U echter de vreugde van huis en hof toen, tusschen het laatste bladpaar, duidelijk een knop zichtbaar werd! Wat zou het worden? Hoe groot werd de bloem? Had ooit iemand haar gezien? Enz., enz. Overal gevraagd en gezocht in de literatuur, maar niemand had de bloem ooit gezien, of kon mij zeggen, waar ik een afbeelding ervan kon vinden. Ik besloot à tout prix van onze ijdele en pronkgrage dame een foto te maken om aan mijn vrienden van „Succulenta” te laten zien hoe zij in haar „gala”kleeding er uitzag.

Bijgaande foto geeft slechts een zwakke voorstelling van de teere schoonheid van deze plant. Daar zij in den vollen grond staat, kon ik haar helaas niet alleen of onder betere belichting laten nemen. De plant is nu 30 cM. hoog van de grond tot het bovenste bladpaar, terwijl de bloemtros, met 15 bloemen met stengel 36 cM. hoog is. Er zijn nu 18 bladparen, nog geheel gaaf. De bloemen hebben van buiten een kleur als bleek ivoor, de klokjes zijn van binnen met donkere rode strepen versierd, terwijl de gele stampers een levendig hart aan de bloem geven.

E. J. LABARRE.

Naschrift. Wij zijn de heer Labarre hoogst dankbaar voor de schitterende foto van *Cotyledon undulata*. Ingevolge verzoek van den schrijver kunnen wij aan bovenstaand artikel nog toevoegen, dat in jaargang 1903 van het door Kew-Gardens uitgegeven Botanical Magazine op 7931 een fraaie afbeelding van deze plant voorkomt.

In het overigens niet zeer betrouwbare boekje van Ernst

Fuhrmann „Die Welt der Pflanze Band II: Crassula” (in onze bibliotheek aanwezig) vonden wij op pag. 51 en 52 goedgelijkende afbeeldingen op natuurlijke grootte van deze mooie Crassulaceae, evenwel zonder bloemen.

In de literatuur is over deze wondermooie plant bedroevend weinig te vinden. Alleen in het Monatsschrift für Kakteenkunde jaarg. 1904, pag. 127 lezen wij, dat het een zeer oude, doch zeer zeldzaam gebleven plant is, waarvan de bloemen overeenkomen met die van *Cotyledon orbiculata*.

RED.

FOTOGRAFEEREN VAN PLANTEN.

(Slot).

Laat het ontwikkelen van Uw plantenopnamen niet over aan den fotohandelaar. Hebt ge - al is het nog zoo primitief en bescheiden van inrichting - iets dat ge als donkere-kamer kunt gebruiken, ontwikkel dan zelf. Niet alleen hebt ge dan het prikkelende plezier van aanstonds te zien, wat er van Uw opname terecht is gekomen, maar wanneer ge wat ervaring op dit gebied verkregen hebt, krijgt ge door zelf doen ook de bruikbaarste negatieven. Belichtingsfouten kunt ge, zelf ontwikkelende, nog dikwijls in 't reine brengen. Bij den fotohandelaar gaan er in den regel een groot aantal negatieven tegelijk in bewerking en van een individueele ontwikkeling is weinig sprake.

Welken ontwikkelaar dan te kiezen?

Evenmin als er een „beste” plaat bestaat, is er een „beste” ontwikkelaar. Hoogstens kan men zeggen: voor dit platenmerk is een aldus samengestelde ontwikkelaar het meest aangepast. Bij elk doosje platen voegt de fabrikant in den regel een of meer recepten voor ontwikkelaars. Gebruik die. In de laboratoria der platenfabrieken worden, met behulp van uitgebreide proeven en onderzoekingen de gunstigste verhoudingen voor het fabriek vastgesteld. Vertrouw daarop: de platenfabrikant heeft er natuurlijk alle belang bij U in deze zoo goed mogelijk voor te lichten.

In een vorig stukje wees ik al op de wenschelijkheid van zachte, doorwerkte negatieven voor plantenfoto's. Houd daarmee ook rekening gedurende de ontwikkeling. Een te hard ontwikkeld negatief geeft nooit een mooien afdruk, terwijl een te zacht ontwikkelde plaat, met wat versterken, nog zeer goed bruikbaar te

maken is. Werk dus met een slappen ontwikkelaar en ontwikkel goed uit, maar niet al te lang. Wat ge aan zorg bij het ontwikkelen besteed hebt, vindt in den afdruk zijn belooning.

* *

*

Voor onze plantenopnamen geef ik den voorkeur aan afdrucken op gaslicht- of bromidepapier. De bruine tint van afdrucken op daglichtpapier is meestal voor onze opnamen minder geschikt. Het zuivere zwart-wit van bromide- of gaslichtpapier doet veel beter. Bovendien zijn die papieren, wat lichteheid betreft, veel betrouwbaarder. Chamois papieren zijn minder gewenscht; papieren met ruwe of zeer doffe oppervlakte weinig bruikbaar. Het meest geschikt zijn de glanzende of halfmatte papieren, die de details in de foto het best tot hun recht brengen. Gaslichtpapier is in verschillende gradatiën te verkrijgen, zoodat ge gemakkelijk het aan den aard van het negatief aangepaste papier kunt kiezen. Zijt ge in dit opzicht nog niet wegwijs, maak dan, van een goedgeslaagd negatief, eens twee afdrucken, één op normaal- en één op hardwerkend papier. Ge kunt dan zonder moeite beoordelen, welk papier voor een negatief van die dichtheid het beste resultaat geeft.

Een diapositief of lantarenplaatje is in wezen niet anders dan een afdruk op gaslichtpapier. Het verschil bestaat alleen in de onderlaag, waarop de lichtgevoelige emulsie gegoten is en die voor een lantarenplaatje van glas is. Buitengewone moeilijkheden levert dus het maken van zulke diapositieven niet. Daar ze bestemd zijn om in doorzicht te worden bekeken, moeten ze zeer helder ontwikkeld worden. Sluierige over-, of te „glazige” onderbelichte plaatjes zijn finaal onbruikbaar, zoodat de belichtingstijd precies juist moet worden gekozen. Om een goed belicht plaatje helder te houden is het in den regel goed aan den ontwikkelaar eenige druppels eener 10% broomkali-oplossing toe te voegen.

Diapositieven bestemd voor projectie, de echte „lantaren”-plaatjes dus, worden geweldig vergroot, meestal wel 20 tot 30 maal lineair. Elk foutje komt dus bij de projectie met wanhopige duidelijkheid voor den dag. Werk daarom zoo zorgvuldig mogelijk, behandel de plaatjes voorzichtig, vooral zoolang ze nog nat zijn, en droog ze in een stofvrije ruimte. Dat zijn eigenlijk de eenige moeilijkheden, die ze zoowat opleveren.

* *

*

Er blijft mij, ten slotte, nog over even te spreken van het

kleuren van foto's en diapositieven. Gewone waterverven zijn daarvoor niet bruikbaar. Hoe fijn de verfstof ook verdeeld is, de gelatinelaaag van den afdruk neemt zelfs die uiterst fijne korreltjes niet op, de verf blijft er als een onoogelijke laag bovenop liggen. Om de gelatinelaaag te kleuren zijn kleurstoffen noodig die geheel in water oplossen. We hebben in dit soort stoffen, de anilinekleuren, een rijke keus van de prachtigste tinten, die alleen dit tegen hebben, dat ze niet geheel lichtecht zijn.

Een met aniline gekleurde foto, die aan sterk licht - en vooral zonlicht - wordt blootgesteld zal dus na zekeren tijd verbleeken; maar waar onze plantenfoto's meestal in albums bewaard worden, en onze gekleurde lantarenplaatjes telkens slechts enkele minuten in het sterke projectielicht komen, is dit bezwaar niet zoo overwegend.

Er zijn verschillende fabrikaten van fotoverven te verkrijgen, waaruit men, met advies van zijn fotohandelaar, een keus kan doen. Kodak brengt boekjes in den handel, bevattende „postzegelsgewijze” geperforeerde blaadjes papier, die met anilinekleurstof gedrenkt zijn.

De behandeling er van is al zeer eenvoudig. Men legt zulk een postzegel in wat water en de verf is gereed.

De te kleuren foto weekt men eveneens een oogenblik in water, verwijdert achterblijvende druppels met een stuk vloeipapier en men kan met beschilderen beginnen. Het is beter, ter voorkoming van „randen”, met zeer verdunde verf aan te vangen, en des noods twee of meermalen op dezelfde plaats terug te komen. Overigens gaat het er slechts om, de goede kleur op de goede plaats te zetten. Ziedaar trouwens het heele geheim van Rembrandt, Rubens, Frans Hals en andere beroemde mannen.

Eén raad: Neem bij het beschilderen zoo groot mogelijke beperking in acht. Tracht niet van Uw foto een »haast-net-echt” schilderijtje te maken. Bepaal U tot het aangeven van markante kleuren en tinten van plant, bloem en hoogstens pot, Laat den achtergrond en de overige omgeving rustig ongetint. Fantaisiekleurtyjes, daarin vooral, schaden en geven aan het geheel iets van een bonbondosplaatje.

Oefen U een paar malen op een waardelooze foto, voor ge aan „ernstig” werk begint. Zijn, ondanks verkregen vaardigheid de kleuren nog te schel geworden of totaal mislukt, wanneer de foto in herhaaldelijk ververscht water gedeponeerd wordt verdwijnen de opgezette kleuren weer bijna geheel en al.

Ik ben hiermede aan het eind gekomen van hetgeen ik met U wilde bespreken. Mocht op sommige punten nog nadere aanwijzing gewenscht worden, dan ben ik gaarne bereid, die, voor zoover in mijn vermogen, te verstrekken.

B.

ECHINOCEREUS.

II.

Geheel afwijkend van de door mij vermelde Echinocereus Salm Dyckianus en Scheerii zijn een drietal soorten, door Schumann vereenigd tot de onderafdeeling der ongewapende. Een zeer zwakke, vaak geheel ontbrekende bedoorning is hun kenmerk. Als eerste noemen wij Echinocereus subinermis, een vrij zeldzame

Echinocereus Subinermis

en daardoor zeer kostbare plant, welke dus niet zeer verbreid is in de verzamelingen. De bedooring is hier slechts 1 à 2 m.M. lang, zoodat deze plant haar naam zeer terecht draagt. Een fraai exemplaar zag ik in de Amsterdamsche Hortus bij ons bezoek ter gelegenheid der feestvergadering.

Echinocereus Knippelianus is meer bekend en bij goede ontwikkeling strekt zij elke verzameling tot sieraad. Wortelecht is het een zeer slechte groeier, vandaar dat men ze bij voorkeur ent, waardoor zij aanmerkelijk in groeikracht wint. Is de plant

Echinocereus Knippelianus

volwassen, wat bij een lengte van 7 à 8 cM. en een dikte van \pm 5 cM. het geval is, dan ontwikkelen zich aan de basis spruiten, welke weder zeer waardevolle nieuwe planten geven. Mooier is het echter deze aan de plant te laten, daar dan het meestal ver-

kurkte onder eind der plant aan het oog onttrokken wordt. Het is dan ook een zeer dankbare bloeier met schitterend lichtroode bloemen. De afgebeelde plant gaf dit jaar in de eerste weken van Mei achtereenvolgens 8 flink geopende bloemen.

De derde plant uit deze onderafdeeling is *Echinocereus pulchellus*. Deze vertoont in zeer erge mate de eigenschap aan het onder eind der plant te verkurken, waardoor zij er niet fraaier op wordt. Algemeen wordt beweerd, dat zij vrij spoedig en veel bloemen geeft, wat ik nu juist niet kan beamen, daar mijn plant, nu zes jaar in mijn bezit, tot heden verzuimde dit te doen.

Nu wilde ik nog even Uwe aandacht vragen voor een andere *Echinocereus* n.l. *E. pectinatus*. Zij behoort in een geheel andere

Echinocereus pectinatus.

onderafdeeling en daar zij in de laatste jaren vrij veel ingevoerd is, zullen de meeste onzer verzamelaars haar wel bezitten. Nu hebben de importplanten meest een zeer aparte schoonheid, wat

grootendeels veroorzaakt wordt door het dicht aangedrongen staan der doornbundels, doch ook de uit zaad gekweekte planten. al is de bedoornig daar minder dicht, behoeven voor hen niet ter zijde te gaan. De hier afgebeelde plant werd door mij uit zaad gekweekt in 1922. Toen zij twee jaar oud was en de groei veel te wenschen overliet, werd zij geënt, waarna zeer spoedig verbetering te bespeuren viel. In den winter van 1925 meende ik in den top te bespeuren dat zij geplaagd werd door wolluis en schijn daarbij juist iets beschadigd te hebben, waardoor zij niet verder groeien wilde, want er was geruimen tijd stilstand. Dit was echter slechts schijnbaar; later verdeelde de plant zich en nu traden vier stammen te voorschijn, welke zich zeer schoon ontwikkeld hebben. In dit voorjaar gaf zij een bloem en ik vond het wel de moeite waard toen de plant even op de gevoelige plaat vast te leggen.

Zwollerkerspel.

F. V.

OCTOBER.

Door den bij uitstek gunstigen nazomer konden de succulenten langer buiten blijven dan anders veelal het geval is. Zelden hebben wij van de in de buitenlucht neergezette planten meer genoten dan dezen zomer. Veel zon en weinig neerslag bevorderden een gedrongen groeiwijze en brachten veel bloemen. Struikvormige Mesembrianthemumsoorten, Stapelia's en Crassulaceae bewezen, dat ze het bij zulk gunstig weer buiten veel beter naar den zin hebben dan wanneer ze den geheelen zomer onder glas gehouden worden. Over het algemeen worden deze soorten in den zomer door de meeste liefhebbers te veel vertroeteld. Zon is voor al deze Kaapsche succulenten een eerste vereischte, maar overigens moeten ze bij voorkeur luchtig en droog staan. Hetzelfde is met de meeste Aloe's, Gasteria's en Haworthia's het geval. Wij zullen bemerken, dat door de buitenlucht de bladeren veel steviger geworden zijn, terwijl ook de kleur veel natuurlijker is. Daar komt nog bij, dat de planten door zoo'n zomerbehandeling zich gemakkelijker later overwinteren.

Overwinteren, ja, daaraan moeten wij nu zoo langzamerhand ook weer beginnen te denken. Het gunstige tijdperk loopt ten einde, de dagen worden korter, de nachten kouder, en dien-tengevolge vermindert de groeikracht. Zelfs is het niet onmogelijk,

dat om dezen tijd onverwacht nachtvorsten kunnen optreden. Daarom is het gewenscht de buiten staande planten weer een zoodanige plaats te geven, dat ze 's nachts en bij regenachtig weer kunnen worden afgedekt. Van eenige planken en een paar glasramen kunnen wij heel gemakkelijk een bak maken waarin de planten voorloopig zonder bezwaar kunnen blijven. Overdag laten wij bij gunstig weer het glas van den bak, alleen 's nachts komen de planten onder glas.

Tevens is het nu een geschikte tijd om de planten eens nauwkeurig na te zien. Sommigen blijken met hun wortels door den pot te zijn heengegroeid. Hierdoor is het tevens te verklaren waardoor deze een grootere groeikracht openbaarden. Bij voorkeur zetten wij zulke planten in een iets grooter pot, zonder daarbij de wortels te beschadigen. Andere blijken, voor ze naar de winterkwartieren gaan, een stokje noodig te hebben, waartegen ze losjes worden aangebonden, dit voorkomt bij het binnenbrengen beschadiging en afbreken van leden. Potten die vuil of groen zijn aangeslagen gaan wij reinigen, is de bovenste aardlaag door het gietwater tot een korst geworden of met mos bedekt, dan vervangen wij dit laagje door verse aarde.

Met het gieten beginnen wij iets voorzichtiger te worden. Op donkere dagen kunnen vele planten gerust een keer overslaan. Overigens gieten wij van nu af aan uitsluitend 's voormiddags. Door al deze voorzorgen trachten wij de planten op de winter-rustperiode voor te bereiden.

G. D. D.

OP DEN UITKIJK.

Onlangs ontvingen wij het eerste nummer van het „Journal of the Cactus and Succulent society of America” het orgaan van onze Amerikaansche Zustervereniging.

Het formaat van dit 16 pag. tellende nummer is iets grooter dan van „Succulenta”. Na een voorwoord van Dr. Arthur D. Houghton, President of the Cactus and Succulent Society of America, volgt een kort artikel van Ernest Braunton over „Rooting Cactus plants and Cuttings”, daarna een artikel over „Euphorbia's” van G. A. Frick, waarbij het bekende plaatje met Euph. tuberculata, E. obesa en E. horrida uit de catalogus van Haage Junior is afgedrukt. E. N. Merkel schrijft over „Exhausted soil and repoting”; G. E. Barrett over „Lophocereus Schottii”

waarbij 3 afbeeldingen. Verder volgen nog enkele korte artikelen, o.a. een recensie van Alwin Berger's nieuwe boek „Kakteen” en een opsomming van de verschillende plantenfamilies en -geslachten waartoe succulenten behooren.

G. D. D.

UIT DE AFDEELINGEN

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

Vergadering op Zaterdag 19 October des avonds 8 uur in het gebouw Amicitia, Westeinde 15.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

Kring Utrecht en Omstreken.

Zaterdag 13 Juli 1929 werd door den Utrechtschen Kring een excursie ondernomen naar de Utrechtsche Hortus. Circa 25 leden waren present. Wij constateerden, dat Utrecht zich gelukkig mag prijzen met den nieuwen hortulanus, die nu een paar jaar den scepter voert. Het komt ons voor dat de tuinen en de kassen een verjongingskuur hebben ondergaan,

De rotspartij, verleden jaar aangelegd, bleek volkomen bestand te zijn geweest tegen den strengen winter en prijkte in haar volle tooi. Een klein vijftje met waterplanten was dit jaar in deze rotspartij aangelegd, wat het geheel ten goede komt.

Evenals verleden jaar ging het door de diverse kassen naar de cactuskas, waarheen natuurlijk de bijzondere aandacht ging. Opnieuw trof het ons dat de hier ondergebrachte collectie er zoo bijzonder verzorgd uitziet. Er valt hier voor den liefhebber werkelijk te gemeten. Vele bijzondere planten hebben hier hun plaats.

De aanwezige leden hebben deze middag hunne kennis belangrijk verrijkt.

Na een hartelijk woord van dank van den Voorzitter, de heer Barten, aan den heer Romeijn, ging ieder voldaan huiswaarts.

De Secretaris.

F. TE WINKEL.

Op de avonden van 15 en 16 Juli j.l. waren de leden van bovengenoemden Kring te gast bij Mevrouw M. van der Wilt-van Stam. Er waren zooveel belangstellenden die de verzameling, waarvan men reeds zooveel gehoord had, wilden bezichtigen, dat het totaal aantal in tweeën werd gesplitst, waardoor één groep onder leiding van den Voorzitter en de tweede groep onder leiding van den Secretaris deze beroemde Utrechtsche verzameling gingen bezichtigen. Een beschrijving van deze verzameling te geven zou in herhaling treden zijn, want op bladz. 8 t.m. 11 van dezen jaargang is reeds een uitstekende beschrijving met foto's gegeven. Ons rest alleen op deze plaats een hartelijk woord van dank te zeggen aan den Heer en Mevrouw van der Wilt voor de schitterende ontvangst.

De Secretaris,

F. TE WINKEL.

Op de vergadering van 28 Juni j.l. van bovengenoemden Kring waren de leden door het medelid Mevrouw van Beuningen uitgenoodigd de collectie cacteën te komen bezichtigen. In den vorm van de derde excursie in dit seizoen gaf de Kring aan deze uitnoodiging gaarne gehoor.

Een 24-tal dames en heeren ondernamen op Zaterdag 27 Juli j.l. de reis naar het buitengoed „Huize Bergen” te Vught (N.-Br.).

Bij aankomst werden de deelnemers hartelijk verwelkomd door Mevrouw en den Heer van Beuningen, waarna zij voorstelden eerst een wandeling te maken door den bloementuin. Door prachtige lanen met de meest verschillende soorten planten en bloemen, waarbij *Sempervivum* en *Sedum* niet ontbraken, kwam het gezelschap bij een prachtige collectie witte pauwen. Hierna werd bezichtigd een schitterende modelfabriek voor mestfabricage, waarvan de productie uitsluitend den grond van de buitenplaats ten goede komt. Langs lanen van *Lathyrus* en bedden met *Zinnia's*, kwam het gezelschap weer op het uitgangspunt terug, waar op het terras thee werd aangeboden. Hierna werden de kassen bezichtigd. De deelnemers waren in extase bij het zien van zulke mooie, zeldzame planten, als hier waren ondergebracht. Maar het hoogtepunt van verrukking werd bereikt bij het binnentreden van de cactuskas. Dit was het „eldorado” van de deel-

nemers. De aanblik hiervan was voor de dames en heeren, leden van de cactusvereeniging eene openbaring. Prachtplanten, waarvan het bestaan ervan den meesten op een plaatje uit een of ander cactusboek bekend was, vertoonden zich hier in hun pracht en praal. Een schitterende grijsaard (*Cephalocereus senilis*) hield iederen bezoeker gevangen, geassisteerd door prachtige *Pilocereën*. Op den voorgrond is eene collectie mimicry aangebracht waaronder de zeldzaamste soorten. Wat men zich maar bedenken kan, is in deze kas ondergebracht. *Euphorbia's*, *Stapelia's*, een groote, bloeiende *Opuntia monacantha*, een bloeiende regenboogcactus (*Echinocereus rigidissimus*) naast een zuiver gele *Echinopsis*, omringd door schitterende importen bisschopmutsen (*Astrophytum myriostigma*). De rangschikking der planten, hier en daar omgeven door lavasteen, verraaft de hand des kunstenaars, waardoor iedere plant de aandacht voor zichzelf opeischt, terwijl het geheel een

zeldzamen aanblik geeft van vormen en kleuren. Het is hier een symphonie in groen en wit, in goud en zilver. Een compositie uit zeldzame lijnen, wonderlijk, bizar en grotesk, geeft een overzicht van verrassende schoonheid. Het is een sprookje. Noode kon men hiervan scheiden.

Hierna werden nog bezichtigd het warenhuis met perziken, pruimen, tomaten zoowel gele als roode, komkommers, het bijenpark, waarvan de bevolking ijverig doende was de honig op te stapelen, terwijl men langs verbolgen kalkoenen, die er niet op gesteld bleken te zijn door zoo'n groot gezelschap in hunne rust te worden gestoord, aankwam bij de bruine Engelsche schapen.

Nadat de geheele groep door een der leden vereeuwigd was, werd het gezelschap uitgenoodigd de eetkamer te bezoeken, alwaar de deelnemers nader kennis maakten met den opbrengst van den tuin, terwijl de Brabantsche stoet en krentenmik, de Bossche koek en de Bossche moppen niet werden vergeten. Aan tafel werd door den voorzitter, den heer A. W. Barten, in een geestige toespraak namens allen hartelijk dank gezegd voor de buitengewoon hartelijke ontvangst aan de afdeling Utrecht van „Succulenta” bereid.

Bij het afscheid te half acht werd ieder der 24 bezoekers, door den heer en mevrouw van Beuningen verrast met een serie van vijf verschillende foto's der Cactuskas. Deze attentie werd op zeer hoogen prijs gesteld, terwijl deze excursie met gulden letteren in de annalen der excursies van onzen kring geschreven zullen worden.

De Secretaris,
F. TE WINKEL.

De leden van den Kring Utrecht en Omstreken hebben op de vergadering van 11 September j.l. besloten collectief deel te nemen aan de groote tentoonstelling, te houden te Utrecht vanwege de Kon. Ned. Mij. voor Tuinbouw en Plantkunde in April 1930. De kring Utrecht zal dus inzenden met de cacteën en succulenten bijeengebracht door de leden. Zij die lid zijn of willen worden van den Utrechtschen Kring en willen bijdragen dat deze zoo mooi mogelijk uitkomt, zoowel kwalitatief als kwantitatief, worden verzocht aan den heer F. TE WINKEL, Joh. Seb. Bachstraat 33 te Utrecht op te willen geven met hoeveel en welke planten zij willen deelnemen en wel vóór 15 October a.s.

Een Commissie zal alsdan worden benoemd voor het behandelen van de tentoonstellingsaangelegenheden.

De Secretaris,
F. TE WINKEL.

Vele leden hadden de wensch te kennen gegeven, evenals verleden jaar een bezoek te willen brengen aan de kwekerij der firma P. Maarsen en Zonen te Gouda. Dit bezoek vond plaats op Zaterdagmiddag 10 Augustus j.l. Wederom kregen wij een grootsche indruk van de groote bedrijvigheid dezer zaak. Een zeer groot warenhuis was bijgebouwd sedert ons vorig bezoek. Deze kas is uitsluitend in gebruik door Calla's (aronskelken). In de expeditie afdeling was men

druk bezig Asparagus te verpakken voor de veiling. De Cacteën hadden geen noemenswaardige uitbreiding ondergaan. Men zou geneigd zijn, in de grootere en oudere planten zelfs een vermindering te zien. Daarnaast moet tevens opgemerkt worden, dat alleen handel hierin gedreven wordt, en geen verzameling hier aanwezig is, terwijl blijkbaar geen nieuw materiaal in oudere planten aangevoerd was. Voor jongere planten beloven de ontelbaar aanwezige, mooie zaailingen het noodige voor de toekomst, terwijl Opuntia's, Aloë's en Phyllocactussen nog in voldoende aantallen aanwezig zijn.

De heer A. W. Barten, voorzitter, dankte de heeren Maarsen voor de buitengewone hartelijke wijze waarop zij ons hadden rondgeleid en ontvangen.

De Secretaris,
F. TE WINKEL.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Vergadering van den kring op Vrijdag 11 October, 8 uur, in het gebouw „Koningin Wilhelmina”, Prinsengracht 1015.

De Heer F. Huizinga zal een causerie houden over „Een kleine greep uit het groote rijk der Succulenten” (met zeer interessante en nieuwe lichtbeelden).

Tevens worden de leden verzocht enkele der mooiste en best gegroeide cacteen mede te brengen ter opluistering.

Tijdens de pauze plantenbeurs en verkoop van potjes waarvan weder een partij is bijbesteld in groote maten.

Bladaarde is uitverkocht.

Amsterdam

H. WITTE, Secr.

BIBLIOTHEEK.

Zoolang de ongesteldheid van Mej. Karsten voortduurt, kunnen geen boeken uit de bibliotheek worden afgegeven.

Leden die reeds een aanvraag om boeken hebben ingezonden, behoeven deze niet te herhalen; zoodra de bibliotheek weer geopend is, worden deze aanvragen het eerst afgewerkt.

Overigens verzoeken wij beleefd met het aanvragen van boeken geduld te willen hebben, tot hiervan in „Succulenta” weer mededeeling wordt gedaan.

HET BESTUUR.

RUILRUBRIEK.

Gevraagd: bewortelde stekken of jonge planten van Echinocactus-, Echinocereus-, Echinopsis- en Mammillariasoorten. Aanbiedingen aan K. J. v. d. Laan Drieh. Kerkw. K 3 Velsen.

Wie ruilt met mij: Etus Grusonii (9 cM. hoog), E. bicolor var. tricolor (10 cM.) E. horizontalonius (5 cM.) Mam. amoena (12 cM.) M. centricirra (8 cM.) E. cereus pectinatus rigidissimus (11 cM.) E. cereus dasyanthus (10 cM.) Cer. macrogonus 17 cM.) Gasteria mollis (12 cM.) Op. Rafinesquei (16 cM.) O. Bergeriana (22 cM.) voor kleinere planten als volgt: Haworthia fasciata, H. nigra, H. margaritifera var. granata, Agave Victoria Reginae, Aloë variegata, Al. aristata, Aprica foliolosa,

Echinopsis Eyriesii, E. aurea, E. tubiflora, Mam. conspicua. Brieven aan Th. Miner, Adm de Ruyterweg 76 huis, Amsterdam.

MUTATIES LEDENLIJST.

J. J. Ligtoet Jr. 's Gravenhage, v/h. Cartesiusstraat 23 A. thans Cartesiusstraat 31.
 H. J. Karremans, Haarlem, v/h. Kruistochtstraat 72, thans Banthamstraat 27.
 W. H. Erwich, v/h. Neuzen, thans Goes, Kloetingscheweg 129.
 Mevr. de Smitt, Scheveningen. v/h. Doornstraat 19, thans Vlielandschestraat 15.
 G. S. K. Blaauw, v/h. IJmuiden, thans Driehuis (post Velsen), P. C. Hooftlaan 14.
 Mevr. J. C. Schreuder-v. d. Berg woont niet Amsterdam, doch Haarlem, Garenkokerskade 53.

NIEUWE LEDEN

Mevr. J. B. Swart-van Druynen, Amersfoort, Pr. Marielaan 7.
 C. C. L. Boerlijst, Amsterdam C., Elandsgrachc 59^{III}.
 A. E. van Tol, Amsterdam Z., Corn. Krusemanstraat 33bis.
 Mevr. van Hasselt-Kok, Bergen op Zoom, Steenbergschestraat 29.
 Ds. J. L. van Apeldoorn, Boornbergum (Fr.)
 J. Jager, Delfgauw (gem. Pijnacker).
 M. P. Buth, Dirksland (Flakkee Z.-H), Boezemweg.
 B. de Jong, 's Gravenhage, Anna van Hannoverstraat 2.
 Mevr. Dr. H. G. Kronenberg-Lammerts van Bueren, 's Gravenhage, van Bleiswijkstraat 57.
 W. Ch. Lintvelt, 's Gravenhage, Azaleastraat 87.
 Mevr. A. A. J. van Loon-v. d. Mandele, 's Gravenhage, adres: Inspecteur-Generaal Rijks Waterstaat.
 Mej. J. Meiners, Groningen, Visscherstraat 32.
 J. Hoppenbrouw, Haarlem, Maasstraat 21.
 H. Tigchelaar Sz., Harlingen, Patrimoniumstraat 1.
 Mevr. H. Gielen-Esser, Heythuysen (L.).
 Mej. C. Schutte, Hilversum, Snelliuslaan 13.
 Mej. E. Eberhard, Maastricht, O. L. Vrouwekade 5.
 J. Haasbroek, Neder Hardinxveld.
 J. van Essen, Rhenen, Oud-Veenendaalscheweg C 82.
 Frans Cremer, Roermond, Hotel Suisse.
 M. T. van Vliet, Scheveningen, Duinstraat 5a.
 F. Hoogvliet Wzn., Stuifakker, Rockanje (Z.-H.) B 54.
 Mevr. W. van Spaendonk, Tilburg, Willem II straat 31.
 Mej. J. E. Hijmans v. d. Bergh, Utrecht, Maliebaan 2.
 J Th. Immerzeel, Utrecht, 2^e Atjehstraat 24.
 A. Meijer, Utrecht, Lindestraat 25.
 J. Versteeg, Utrecht, Iepstraat 9.
 Mevr. Bakker, Voorburg, Westeinde 37.
 S. Neeleman, Voorburg, Pr. Mariannelaan 348.
 J. Zandvliet, Voorburg, Laan v. N. O. Einde 37.
 Mej. T. Schilthuis, Wormerveer, Wandelweg 29.